

ingen Betydning vil kunne have for Rødspætten i Rattegat, drevet paa sædvanlig Maade, d. v. s. uden efterfølgende Opfostring, medens Englænderne ikke ganske udelukke denne Mulighed.

Enten man nu hylder den ene eller den anden Teori: Formerelses-Teorien eller Vækst-Teorien, bliver Forholdsreglerne i Praxis omtrent de samme, nemlig Fasttættelsen af en Minimumstørrelse. Denne vilde for Rattegat efter den første Teori blive c. 12½" (eller 11" til Galeroden), efter den sidste rimeligvis endnu større, men til at begynde med kunde man godt tage en mindre Størrelse, som ovenfor nærmere udbiflet*).

Man skulde tro, at Fiskerne i Rattegat med Glæde vilde hille en saadan Bestemmelse som ovennævnte om Maal paa Rødspætten, og Størstedelen af dem ville formodentlig ogsaa gøre det; men en anden Del vil sikkert optræde som Modstandere deraf, nemlig de Fiskere, der drive Rystfiskeri med aabne Baade i det nordlige Del af Rattegat fra Skagen og Aalbæk; thi som foran fremstillet, findes der næsten kun unge Rødspætter i Farvandene nær disse Ryster, og selv om de blive mere fredede, end det for Djebliffet sker, ville disse Fiskere dog næppe faa Udgang til at fange større Fisk, idet Rødspætten, efterhaanden som den vokser, fjærner sig fra Rysten og derved kommer udenfor Rystfiskernes Omraade. Bliker Maalet for de mindste Rødspætter derfor i Tidens Løb sat meget op, ville disse Folk omtrent være afstaarne fra Rødspættefiskeriet.

De Rystfiskere, der bo ved de Bladser, hvor den unge Rødspætte lever, ville nødig gaa med til en stærk Fredning.

Saadanne Bladser vil man i Rattegat næppe i større Maalestof finde ved andre Fiskerlejer end i Aalbækbugten fra Skagen til Frederikshavn, uagtet (se foran) smaa Rødspætter ogsaa leve ved Læsz og længere mod Syd langs Sjyllands Østkyst; men af Fiskerbefolkninger, hvis Rødspættefiskeri i Hovedsagen er anlagt paa smaa (unge) Fisk, er der kun Aalbæk og for en Del Skagen.

Ved Fasttættelsen af en Minimumstørrelse var det jo imidlertid Meningen, at denne netop skulde forhindre Jangsten af disse Smaafisk, hvor de saa fandtes indenfor Skagen. Da de nu i Hovedsagen kun opholde sig ved de ovennævnte Fiskerlejer, vilde den hele Bestemmelse atter miste sin Kraft, om saadanne Lejer fik Lov til at drive deres Fiskeri uhindret som hidtil efter disse Smaafisk; endog den nu fastsatte ringe Størrelse for Rødspætten er til Hindring for disse Folk, paastaar de, — og de drive sikkert i Smug en ikke ubetydelig Handel med dem i tørret Tilstand. Paa disse de rene Politijagers Omraade har jeg ikke følt mig forpligtet til at gaa nærmere ind under mine Undersøgelser; men saa meget er vist, at skal Minimumsbestemmelserne nogen Sinde faa nogen Betydning for Rødspætten i Rattegat, maa i det mindste en gros Handelen med Undermaalsfisk ogsaa forbydes og forhindres af en kraftig Kontrol i Land paa disse Steder.

Det hele Handelsudbytte paa disse Steder af Smaafisk er udregnet i Penge næppe af stor Værdi, men hvor Indtægterne i Forvejen ere smaa, vil enhver nok faa lille Formindrelse af dem mødes med Besværinger; — den hele Sag vilde være uden videre Betydning, hvis den ikke netop gnavede paa Roden af en større Sag: Rødspættefiskeriet i hele Rattegat.

Et Forslag om paa disse Steder at indføre Mafkeviddebestemmelser i Stedet for Minimumsmaal paa Fisken har Mafkeviddebestemmelserns sædvanlige Ubehageligheder imod sig, og vilde, hvis det førte til det forønskede Resultat, nemlig Smaafiskenes Staausel, være ligesaa ubehagelig for Fiskerne som Minimumsbestemmelserne. —

Ved Fasttættelse af Minimumsmaal for Tunge, Pig og Sletthvarre er der ikke saa mange praktiske Hensyn at tage som ved Rødspætten; thi disse Fisk ere ikke i den

*) Anm.: Det er imidlertid ikke for alle Fiskearter, at disse to Teorier ville give saa overensstemmende Resultater; thi havde Talen f. Eks. været om Malen (*Anguilla vulgaris*), en Fisk, der hos os spiller en langt større Rolle, som det synes, end i England, var Sagen blevet en ganske anden.

Efter mine foreløbige Undersøgelser derover, forplante Malehunnene sig som Regel først ved en Længde af ca. 19—20 Tommer, medens Hannernes Hovedmasse som fuldvoksne ikke opnaa denne Længde. — Her vilde Formerelseteorien være nødt til at fordrø et Maal af mindst ca. 20 Tommer for paa betryggende Maade at frede Aalebestanden; men Hannerne vilde da aldeles ikke kunne fanges. Vækstteorien fordrøer derimod kun, at Malene skulle opnaa en passende Salgsvarði, før de fanges, og denne fader formentlig en Del lavere end 20 Tommer. Hvorledes dette hele Spørgsmaal kan løses, vil blive gjort til Genstand for nærmere Udbifling i en senere Beretning. Der er jo det mærkelige ved Malefiskeriernes Drift fremfor alle andre Fiskeriers, at de ere og maa være anlagte paa Fangst af Mal, der aldrig have leget, saavidt man da kender Malens Naturhistorie for Tiden. — (Se min foreløbige Bemærkning: „Om Malens Ungledragt“ i „Danst Fiskeriforenings Medlemsblad“ Pag. 421 o. s. v. 1893).